

Ponovno živ

"Julija 2012 sem na vratu zatipal majhno bulico, ki pa ni bila videti kot bezgavka. Opravil sem krvne preiskave, tako kot mi je svetovala zdravnica, in pregled pri hematologu."

Julija 2012 sem na vratu zatipal majhno bulico, ki pa ni bila videti kot bezgavka. Opravil sem krvne preiskave, tako kot mi je svetovala zdravnica, in pregled pri hematologu. Po zdravniškem pregledu in opravljenih testih so mi hitro postavili diagnozo: kronična limfocitna levkemija (KLL), drobnocelični B-limfom. To je bil pravi šok. Bil sem razburjen in jezen hkrati in moja soproga je bila pretresena, imela sva namreč majhne otroke. Moje življenje se je obrnilo na glavo, vsi načrti za prihodnost so v hipu padli v vodo.

Pojma nisem imel, ali bom sploh še lahko delal tako bolan, denarja za zdravljenje v tujini pa nismo imeli. Nastala je popolna zmeda. Zdelo se je, da ni rešitve. Hematologinja je bila edina, ki ji je uspelo, da me je pomirila. Povedala mi je, da obstajajo metode zdravljenja, in mi razložila, kako takšna zdravljenja potekajo, tako da sem vendarle ugledal žarek svetlobe na koncu predora. Začeli smo s klasično terapijo, medtem pa je zdravnica pripravljala zdravstveno kartoteko za odobritev novejših metode zdravljenja. Za odobritev je bilo potrebnega kar nekaj časa, saj se državna komisija sestane le enkrat mesečno.

Čas pa je bil edino, česar nisem imel. Po petih shemah klasične kemoterapije sem dobil odobritev za novo metodo kemoterapije. Prejel sem štiri cikle tega novega zdravljenja, potem pa smo morali zdravljenje prekiniti, kajti moja jetra so bila močno prizadeta zaradi vseh zdravil, ki sem jih jemal. V času zdravljenja mi je nekako uspelo še naprej delati, dneve, ko sem bil v bolnišnici zaradi zdravljenja, pa mi je uspelo vriniti med delovne dni. Dejstvo, da sem aktiven, me je držalo pokonci in mi je verjetno tudi pomagalo, da sem lažje prenašal vse mučne stranske učinke zdravljenja. Zdravljenje je bilo učinkovito, krvna slika je bila videti normalna, le jetrni izvidi so bili precej slabi (TGO, TGP sta bila višja od 1300).

Zato se je hematologinja marca 2013 odločila, da z zdravljenjem prenehamo. V 18 mesecih se je vrednost znižala na normalno, vendar sem odkril, da sem se okužil z virusom hepatitisa C. Zaradi virusa sva se s hematologinjo odločila, da počakava na drugo možnost zdravljenja. Septembra 2015 sem od svoje zdravnice prvič slišal za novo terapijo. Bila bi izvrstna rešitev zame, ker ni

bila kemoterapija. Potem pa sem zadevo natančneje proučil, saj je bilo preveč dobro, da bi bilo resnično, in ugotovil, da je to tako nova zadeva, da v Romuniji ne povrnejo stroškov zdravljenja. Torej spet slabi izgledi. Kljub temu sem opravil vse teste, da bi ugotovili, ali si lahko kakor koli pomagamo s to terapijo.

Decembra 2015 me je poklicala moja zdravnica in mi dejala: »Za vas imamo terapijo.« Nisem si upal ničesar vprašati o tem, kako ji je to uspelo. Bil sem tako srečen, da bomo začeli z zdravljenjem. V tem času so bile namreč vrednosti krvnih preiskav visoke, bezgavke na vratu so se večale in so bile večje od 4 cm in ves čas sem jih otipaval. V 3–4 dneh po začetku zdravljenja so se bezgavke skrčile. Prav čutil sem, kako se krčijo, zmanjšale so se dobesedno čez noč. Po enem mesecu so praktično izginile. Vrednosti krvnih preiskav so se spreminjale natančno tako, kot je bilo opisano. V začetku so naraščale, nato so se zniževale in po sedmih mesecih so bile tako rekoč normalne. Jetra niso bila več prizadeta in tudi vrednost sečne kisline je bila normalna. Stranski učinki zdravljenja so bili majhni, samo rahla vrtoglavica ali počutje kot pri gripi. Zdravilo jemljem enkrat na dan. Rad bi povedal, da to zelo vpliva tudi na moje razpoloženje. Postal sem bolj aktiven, bolj samozavesten, dosegam boljše rezultate pri delu. Na kratko, ponovno sem zaživel.

PHSI/IBR/0917/0002

[/si/bolezni/kronicna-limfocitna-levkemija-kll/zgodbe-bolnikov/ponovno-ziv](#)